

Ходижме; садѣ бѣ добрѣ; тѣка додохме,
оу нашего Господина Константина; намѣри-
хме го на Божіа Царска трапеза, на гастіе и
на питіе. Той сѧ надѣлаше за добры го-
стоѣ, Коледницы. И ныи мѧ тѣзи до-
бры часоѣ добтасохме, че мѧ малко
погрѣхме, че го малко повеселихме; и той
вѣ самъ си веселъ.

Че си скочи отъ трапеза; че за пре-
тна бѣлы рѣки; че засѣка златы скѣты;
че ни даде добра дарѣа, бедро вино; на
вино-то препранъ месалъ; на месал-атъ
превитъ кравай; на крава-а желта бѣла
препеличка, обрадена, обрѣчена, намъ на-
речена.

Той намъ давалъ, немѧ Господь два-
жды помогаалъ. И оше мѧ Господь даде
добры честны сынове, добры честны дашери.
Че го старосватѣха, че го старокѣмѣха,
на девѣто село, на десѣто село; на брани
коне, на сини сѣлаа, на позлатены стрѣмны.

Той сѧ носи и подноси като мрѣна
рѣба по дѣбини, като соколъ по быши-